

KRISTIANAS KARBANAS

Patekti į žemę (dirvožemį) nėra lengva

Informacija apie ūkį

Vardas: Kristián Karban

Vieta: Potónske Lúky, Slovakija

Ūkio dydis: 0 ha

Įkūrimo metai: 2016 m

Pagrindinė veikla: ožkos

Žiniatinklis / „Facebook“ / „Twitter“: N/A

Kristianas Karbanas – jaunosios kartos atstovas žemės ūkyje. 2016 m., būdamas vos 21 metų, be studijų, pradėjo užsiimti žemės ūkio veikla – smulkia daržovių gamyba, kurias tiekė tiesiogiai vartotojams.

2019 metais pradėjo auginti galvijus ir ožkas. Ketinama gaminti ekologinį pieną ir jį perdirbti savo pieninėje. Tai pavyzdys, kaip pradedantysis ūkininkas įveikia visus teisės aktų ir finansinių išlaidų spąstus, susijusius su verslo pradžia žemės ūkio srityje praktiškai nuo nulio.

2016 metų kvietime jauniems ūkininkams pristatyta idėja pradėti „nuo nulio“ jo požiūriu yra nereali. Be šeimos pagalbos jis niekada nebūtų galėjęs užsiimti žemės ūkio veikla ir iš jos pragyventi. Tokiomis sąlygomis, kurios šiandien sudaromos ūkininkams Slovakijoje, galima pradėti tik su stipria artimos aplinkos parama. Šiandien ūkininko buvimas Slovakijos kaime tampa problema.

Kristianas įžvelgia šias problemas, kurios apsunkina jaunam žmogui patekti į žemės ūkio gamybą: nepakankama valstybės parama, socialinis nepasitikėjimas ūkininko buvimu rajone, darbuotojų įdarbinimo (taip pat ir ne visą darbo dieną ar savanoriškas) problema, kliūtys savos produkcijos perdirbimui ir jos realizavimui. Net jei jaunas žmogus sugeba įvykdyti visus biurokratinius ir formalius reikalavimus, jis turi rasti laiko tvarkyti savo ūkio veiklą. Tada nėra labai lengva rasti laiko savo ūkio atnaujinimui ar studijoms.

Kristianas Karbanas gerai žino iš savo asmeninės patirties. Patekti į žemę nėra lengva, o jei ir būtų, nėra garantijos, kad ją bus galima panaudoti gyvulininkystei. Kadangi nėra taisyklių, kaip apibrėžti šeimos ūkį, sunku įsikurti smulkiam ūkininkui, kuris galėtų kurti savo ūkį ir namus vienoje vietoje (svarbus gyvulininkystės ir karvių melžimo elementas). Jo pastangos įkurti ūkį Pol'ny Kesovas baigėsi po dvejų metų, daugiausia dėl jo pastangų sukurti elektros ir vandens jungtį.

Dabartinio verslo vietoje – Mažojo Dunojaus baseine – galvijų auginimo sąlygos atrodo idealios atsižvelgiant į istorines tradicijas. Jau buvo aprašyta, kad situacija skiriasi nuo to, kas atrodo iš pirmo žvilgsnio. Kadangi šalia nebuvo privažiavimo prie žemės, galvijai buvo auginami aptvaruose, atsirado poreikis išvežti ir sandėliuoti mėšlą. Bendradarbiavimas su vietos augintojais pasiteisino, kai dalijantis šiaudai buvo tiekiami mainais už mėšlo išvežimą. Iš pirmo žvilgsnio smulkmena, tačiau šiaudai ir mėšlas yra vienas iš esminių elementų palaikant dirvožemio derlingumą ir kokybę. Šiaudai iš sklypo buvo gražinti praturtinti mėšlu, o tai padėjo pagerinti jo kokybę ir derlingumą. Vietovė aprūpinta trąšomis yra tikras žemės ūkio praktikos ir dviejų vietinių ūkininkų bendradarbiavimo pavyzdys.

Potonske Lúky ūkis jau uždarytas dėl būtinų didelių investicijų į statybą, nes nebuvo įmanoma užtikrinti privažiavimo prie aplinkinės žemės.

Dėl šios priežasties šiuo metu ūkis pertvarkomas ir perkeliamas į vietovę, kurioje yra palankesnės sąlygos veisti ir parduoti produkciją. Nepaisant sunkumų, jaunas ūkininkas yra pasiryžęs pabandyti rasti būdą, kaip ūkininkaujant pragyventi.

Nuotraukos:

